SPORTIVII REPUBLICII POPULARE ROMÂNE SALUTĂ CU CĂLDURA GLORIOSUL COMSOMOL SOVIETIC

Născut în condiţiile revoluţiei socialiste şi călit în jocul greu al luptei revoluţionare, Comsomolul — (Uniunea Tineretului Comunist din URSS.) — a străbătut sub călăuzirea Partidului Comunist (bolşevic) al URSS., drumul marilor realizări.

In războiul civil, în îndeplinirea planurilor cincinale staliniste ca şi în războiul de apărare al Patriei, Comsomolul a stat alături de Partid. Generalissimul Stalin a spus despre această minunată organizaţie: „Comsomolul a stat întotdeauna în primele rânduri ale luptătorilor noştri. Eu nu cunosc cazuri când el să fi rămas în urma evenimentelor vieţii noastre revoluţionare".

Desigur că desvoltându-se sub directa supraveghere a Partidului, tineretul comsomolist şi-a însuşit o concepţie asupra vieţii, care concepţie este cu totul deosebită de cea burgheză. Tineretul comsomolist şi-a însuşit o nouă atitudine faţă de muncă realizând-o cu un elan revoluţionar ne mai întâlnit până atunci.

Voinţa şi dârzenia comsomoliştilor i-a făcut să treacă peste toate greutăţile. Zi de zi comsomoliştii îşi îmbunătăţesc bagajul cunoştinţelor teoretice şi practice, cercetând în primul rând izvorul nesecat de cunoştinţe pe care-l dă marxism-leninismul.

Comsomolul călăuzit de partid nu a schimbat numai viaţa tineretului din fabrici, uzine, colhozuri, şcoli sau cazărmi, ci binefăcătoarea experienţă a tineretului leninist-stalinit, a avut o însemnată contribuţie în formarea uriaşelor cadre sportive din Patria Socialismului, cadre sportive, cum nu se mai întâlnesc nicăeri pe acest pământ.

Din punct de vedere sportiv, principalele sarcini pe care şi le-a luat Comsomolul a fost ca un cât mai mare număr de membri să absolve probele pentru complexul G. T. O (Gata pentru muncă şi apărare) şi să fie un factor activ în munca de răspândire a sportului în rândurile marilor masse ale poporului sovietic.

Pentru realizarea acestor sarcini, comsomolul munceşte cu un fierbinte entuziasm. Nu de multă vreme ne-a venit vestea că doar în Republica Letonă s'au înregistrat într'un scurt timp 350 de colective de educaţie fizică în mediul rural în care se pregătesc şi se antrenează peste 14.000 tineri. Din rândul acestora 5500 se pregătesc să treacă probele probe ale complexului GTO. Insigna aceasta care arată că posesorul ei este pregătit nu numai să muncească pentru ridicarea economică a Patriei, dar că poate să o apere la nevoe, este iubită şi stimată mult de comsomolişti.

După cum tinerii comsomolişti ştiu să înfrunte greutăţile, întocmai ca un om care nu cunoaşte greutăţile de neînvins, şi în faţa problemelor sportive ei au o atitudine asemănătoare.

Aşa de pildă comsomolistul Ghenadie Morozov din Veduga de Jos, a fost impresionat de frumoasele exerciţii ale halterofililor.

Cum în localitate nu se găseau haltere, Ghenadie Morozov şi un prieten al său monteur electrician Dimitrie Turkina, au început să confecţioneze printre rămăşiţele tancurilor nemţeşti de pe câmp şi din piese răzleţe şi-au făcut halterele pe care le îndrăgeau atâta. Desigur că un antrenament temeinic trebue să se desfăşoare după anume principii tehnice. Morozov şi Turkina au apelat la un cunoscut al lor din oraşul Voronej, care era antrenor de haltere. Acesta din urmă le-a întocmit o schemă şi un grafic de antrenament. Urmarea a fost că nu peste multă vreme în satul lui Morozov s'a format un puternic centru halterofil.

Comsomolii au întâmpinat cu un entuziasm unanim cea de a treizecea aniversare a lor. In cinstea acestei mari sărbători au organizat întreceri socialiste, în producţie, festivaluri artistice şi impresionante manifestaţiuni sportive. Deasemenea comsomoliştii şi-au luat angajamente concrete pentru îmbunătăţirea muncii colectivelor sportive. La uzinele „Leninskaia-Kuznita" din Kiev au hotărît ca pentru a 30-a aniversare a comsomolului să pregătească peste planul stabilit înainte încă 100 purtători ai insignei GTO de gradul I, 10 de gradul II, să se înstitue un seminar pentru crearea cadrelor tehnice (instructori, oficiali) şi să atragă în secţiile sportive ale fabricei încă 150 tineri muncitori. Deasemenea în cinstea aniversării Comsomolului s'a hotărît să se organizeze în cel mai scurt timp o spartakiadă a uzinei, la atletism, natăţie şi volley.

Din cele trei exemple concrete date mai sus, se poate vedea cu uşurinţă că sportul sovietic a găsit în Comsomol nu numai un sprijinitor, ci şi un factor activ ce ajută la răspândirea sa în masse.

Ca şi în toate domeniile, Comsomoliştii, au stat şi în sport în primele rânduri ale activiştilor înflăcăraţi.

Măreaţa învăţătură a lui Marx — Engels Lenin şi Stalin a călăuzit Comsomolul dela înfiinţarea sa până acuma, purtându-l pe drumul glorios pe care l-a străbătut.

Alături de tineretul democrat din întreaga lume, tineret care învaţă din eroica luptă a Comsomolului, tineretul Republicii Populare Române, îndrumat de Partidul Muncitoresc Român sub călăuzirea cărula munceşte pentru realizarea socialismului, transmite un călduros salut eroicului tineret sovietic.

Şi alături de întreg tineretul ţării sportivii Republicii Populare Române trimet cu admiraţie salutul lor Comsomolului sovietic.

G. FLORIAN

SPORTUL ÎN ŢARA SOCIALISMULUI

CIFRELE VORBESC

ATLETISMUL SOVIETIC IN CONTINUU PROGRES

DELA CATEVA ZECI, LA MILIOANE de ATLEŢI şi ATLETE.— PROGRESUL ATLETISMULUI SE DATOREŞTE CARACTERULUI DE MASSĂ AL SPORTULUI SOVIETIC. — DESPRE CROSSURILE DE MASSĂ.— INTALNIRI CU ATLEŢII DIN STRAINĂTATE

Primul concurs atletic a fost organizat în Rusia, acum 60 de ani, în 1888, de către un grup de vîslegiatoriști. în apropiere de Petersburg (Leningradul de astăzi). Acest sport, însă, n'avea, pe atunci' o prea mare desvoltare: unica asociaţie de amatori al atletismului din Rusia era la Petersburg şi număra doar 50 de membri.

Performanţele, în aceste începuturi, erau foarte slabe, din cauza lipsei totale de sprijin din partea regimului ţarist.

Începând din anul 1902, au fost organizate la Petersburg concursuri tradiţionale anuale, cu participarea atleţilor finlandezi şi suedezi. După 10 ani, în 1912, au evoluat în Rusia, atleţi americani, în frunte cu Dunkan, campion mondial la aruncarea discului.

La campionatele, care se ţineau în fiecare an în Rusia, începând din 1908, luau parte numai concurenţi din Petersburg şi Riga. Puţin mai târziu, atletismul s'a răspândit la Moscova, Kiev şi Odesa.

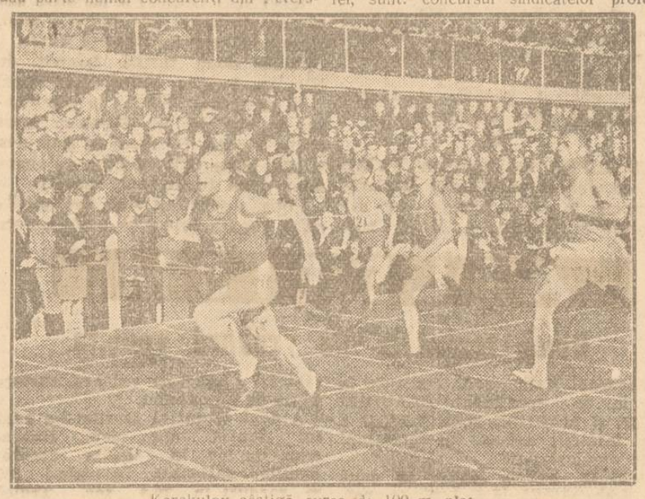

Karakulov câştigă cursa de 100 m. plat

In anul 1912, la jocurile olimpice dela Stockholm, au participat şi 47 sportivi ruşi. Ei n'au obţinut nicium succes deosebit.

După Revoluţie

Primul concurs atletic după Revoluţia Socialistă din Octombrie, a fost organizat în anul 1920. La el au luat parte 85 de sportivi, reprezentând 12 oraşe.

După doi ani, a avut loc primul campionat al Republicii Federative Ruse. Cu această ocazie, s'a ţinut pentru întâia oară şi un campionat feminin, cu participarea a 35 de atlete.

Până în prezent, în URSS au avut loc 18 campionate unionale. Merită relevată în special Spartakiada unională din anul 1928, la care au luat parte 1.200 de sportivi şi 11 echipe din străinătate. La această Spartakiadă, s'au înregistrat performanţe foarte bune, mai cu seamă din partea atleţilor şi atletelor sovietice. Educaţia morală primită de sportivul sovietic şi grija deosebită a regimului socialist pentru problema sportivă, începeau să-şi spună cuvântul. Mai mult încă: începea să prindă rădăcini ideea sportului de masse, care, după câţiva ani, avea să devină realitate.

Performanţe dela Spartakiada din 1028

BARBAŢI

100 m.: 10 sec. 8 Timofei.
200 m.: 22 sec. 0 Corncenko.
suliţă: 61 m. 77 Reşeotnikov.

FEMEI

100 m.: 12 sec. 6 Şamanova.
lungime: 5 m. 31 Şamanova.

Concursurile anuale

Din anul 1936, în Uniunea Sovietică, au început să fie organizate în fiecare an, campionate pentru întâetatea ţării. Asemenea campionate au fost întrerupte numai în timpul războiului de apărare a Patriei şi numai în anii 1941 şi 1942.

Printre marile concursuri de acest fel, sunt: concursul sindicatelor profesionale, cel organizat de Armata Roşie, matchurile tradiţionale între oraşe (Moscova—Leningrad, Moscova—Leningrad—Kiew—Harcov, Leningrad—Tallin—Kiew—Dnjepropetrovsk—Lwow şi altele).

De o mare popularitate se bucura în URSS ştafeta pe străzile oraşelor. In fiecare an, primăvara, în sute de oraşe, sunt dispuitate premiile date de diferitele ziare sovietice. Astfel, la Moscova premiul ziarului «Vecernaia Moscva» este disputat de 23 de ani la rând; în oraşul Rostov-pe-Don premiul ziarului «Rostovskaia pravda» de acelaşi număr de ani; în oraşul Kazani, premiul ziarului «Krasnaia Tataria» de 15 ani, etc.

La fel de populate sunt concursurile pentru obţinerea premiilor, ce poartă numele ostaşilor Armatei Roşii, cărora li s'a conferit titlul de Erou al Uniunii Sovietice. Astfel, la concursurile de ştafetă din Novosibirsk a fost disputat premiul eroului aviator Alexandru Pokraşkin, iar la Leningrad, premiul eroului Vladimir Meahkov.

Cross-urile de massă

Predecesorul veritabilelor concursuri de massă a fost crossul «Vorosilov», organizat pentru prima oară în anul 1927, pentru femei pe o distanţă de 1 şi 2 km. pentru bărbaţi de 5 şi 10 km.

Primul mare succes l-a avut acest cross în 1937, când au participat 10.257 bărbaţi şi 4.602 femei. Numărul concurenţilor a crescut din ce în ce mai mult, în 1940 atingându-se cifra de 45.379 sportivi.

Cu o participare impresionantă sunt crossurile organizate de sindicate şi de Liga Tineretului Comunist. La aceste concursuri de masse, se dispută «Drapelul Roşu de Onoare», care este cucerit de oraşul cu cel mai mare număr de participanţi în cursele dela 500 m. până la 5.000 m., într'un interval de timp stabilit. Concursurile durează 10 zile, după care se desfăşoară finalele. Câştigătorii dela 8 km. bărbaţi şi 2 km. femei cuceresc titlul de campioni ai ţării şi primesc jetonul şi tricoul cu stema URSS. La aceste crossuri, în anul 1941, au luat parte, în întrega Uniune Sovietică, 9 milioane de sportivi. Interesant însă de remarcat este faptul că la startul acestor concursuri, nu se pot prezenta decât cei care au făcut cel puţin cinci antrenamente şi au obţinut — în prealabil — permisiunea medicului. Deseori, printre participanţii crossului, sunt alergători foarte rezistenţi şi capabili. Astfel, cunoscuţii campioni Serafim Znamenski, Alexandru Pugacevski, Feodosi Vanin, Vasilieva s'au manifestat pentru prima oară la un cross.

Recordurile ţării de până la 1900 şi cele de acum

BARBAŢI

100 m.: 12 sec. 6—10 sec. 4.
400 m.: 58 sec. 8—48 sec. 6.
1500 m.: 4 min. 58 sec.—3 min. 53 sec.
înălţime: 1 m. 54 — 1 m. 99,5
lungime: 5 m. 21—7 m. 49.
disc: 21 m. 58 — 52 m. 18

Toate concursurile se dispută pe echipe. Matchurile se dau între colective de fabrici, instituţii de învăţământ, societăţi, iar întâetatea ţării este disputată de echipele mixte ale oraşelor.

Intâlniri cu atleţii din străinătate

Începând din anul 1923, atleţii sovietici se întâlnesc cu sportivii din străinătate. In majoritatea cazurilor, matchurile internaţionale s'au disputat cu grupările sportive muncitoreşti. De peste 20 de ori, echipele de atleţi sovietici au plecat în străinătate, pentru a participa la concursurile organizate acolo.

De un deosebit succes s'a bucurat participarea sovieticilor la campionatele europene de acum doi ani, dela Oslo, unde au cucerit şase titluri, prin: Karakulov (200 m. plat); Secenova (100 m. şi 200 m. plat); Sevriukova (greutate); Nina Dumbadze (disc); Claudia Maiuciala (suliţă).

Şi echipele străine au vizitat de multe ori Uniunea Sovietică. In anul 1934, a avut loc o întâlnire cu reprezentativa naţională a Cehoslovaciei. In URSS, au fost recordmeni mondiali, ca francezul Jules Ladoumegue (în 1934 şi 1935) şi finlandezul Eino Purie (1934).

Atletismul sovietic, în plin progres

Ca o urmare firească a caracterului de massă a sportului sovietic şi a posibilităţilor pe care sportivii din URSS le au de a practica sportul, atletismul se află în plin progres, deşi peste Uniunea Sovietică a trecut un pârjolitor război.

Vom da câteva cifre, pe care le socotim edificatoare:

In anul 1935, 209 atleţi depăşiseră norma de categoria I-a; în anul 1936, 260, în 1937 371, în 1938 438, în anul 1939 578, iar în 1940 822.

Tabelele de recorduri se modifică necontenit. Chiar în timpul războiului de apărare a Patriei, atleţii şi atletele sovietice au reuşit să amelioreze 42 de recorduri unionale.

*

Intr'un reportaj viitor, vom prezenta situaţia de anul acesta a atletismului sovietic, în lumina cifrelor obţinute în lume sau în Europa.

TRĂIASCĂ IN VECI PRIETENIA ROMÂNO-SOVIETICĂ!

Din experienţa Sportului Sovietic

ŞTAFETA COMBINATĂ, O PROBĂ DE VIITOR

ŞTAFETA COMBINATA, este o probă atletică pe care sportivii sovietici o practică cu interes vădit şi care este pe cale de a cunoaşte o desvoltată popularitate în rândul maselor, ea fiind de o rară spectaculozitate.

O asemenea ştafetă a fost organizată de curând de colectivul de educaţie fizică al uzinelor „Molotov" din oraşul Molotov. Câteva mii de spectatori au urmărit această interesantă competiţie aplaudând cu entuziasm pe învingători.

Primii au luat startul băeţii, care au alergat pe străzile oraşului până în centru, unde ştafeta a fost preluată de fete. Acestea au alergat până la râul dela marginea oraşului, unde au predat ştafetele canoteurilor, iar la celălalt mal, bicicliştii au fost cei care au purtat ştafetele până la şosire.

IN ULTIMA VREME ştafete combinate s'au alergat în mai multe oraşe şi chiar la Moscova. Proba are un mare efect agitatoric şi pune în mişcare pe reprezentanţii celor mai felurite ramuri de sport. In timpul verii, alergătorii, înnotătorii, canoteurii, ciclişti, motociclişti, etc., iar iarna schiorii, patinerii, călăreţi, etc.

Mai toate colectivele de educaţie fizică şi sport au inclus ştafeta combinată în calendarele sportive anuale şi pentru sezonul de iarnă se fac deja acum pregătiri pentru organizarea unor asemenea competiţii.

Campionatele de şah ale U.R.S.S. încep la 9 Noembrie

MOSCOVA.—Campionatele de şah ale Uniunii Sovietice vor începe la 9 Noembrie. Amatorii de şah din toată lumea aşteaptă acest eveniment cu nerăbdare deoarece el va îmbogăţi fără îndoială teoria şi practica şahistă prin faptul că după părerea unanimă a cunoscătorilor campionatul naţional sovietic se poate compara cu cele mai alese turnee internaţionale din punct de vedere al nivelului participanţilor.

Acest campionat se va desfăşura în Casa Centrală de Cultură a muncitorilor dela căile ferate, unul din cele mai frumoase cluburi muncitoreşti ale capitalei sovietice, a cărei sală poate cuprinde 2000 persoane.

Conferinţe şahiste, reprezentaţii de simultane şi turnee de şah fulger se vor desfăşura în timpul campionatului în celelalte săli ale clubului.

La fiecare două zile va fi distribuit un buletin special, în 20.000 exemplare care va cuprinde toate partidele jucate.

Alte evenimente de prim plan în viaţa şahistă sovietică sunt competiţiile pentru campionatul pe echipe, ţinute la Leningrad în onoarea celei de a treizeci aniversări a Uniunii Tineretului Comunist. 16 echipe au luat pentru premiu, câştigătorul fiind districtul Oktiabrsky, condus de veteranul şahului sovietic, marele maestru Grigori Levenfisch şi campionul Leningradului, maestrul Mark Taimanov, în vârstă de numai 22 ani.

Şahiştii sovietici au aşteptat deasemenea cu nerăbdare turneul societăţii sportive ZENIT, unul din cluburile sportive sindicaliste de frunte, care s'a remarcat prin mai multe partide extrem de interesante. Şahul este atât de popular printre membrii societăţii ZENIT, încât comitetul societăţii a publicat recent un manual de şah pentru şahiştii fabricei. Autorii acestei cărţi sunt marii maeştri Kotov, Bondarevsky, Levenfisch şi alţii.

Şahiştii din Moscova au prezentat componenţi Teatrului de Artă din Moscova o adresă omagială specială cu ocazia aniversării de 50 ani a acestui teatru, în care arta şahistă se bucură de o deosebită apreciere. Actorii săi de frunte Dobronravov, Verbitky şi Kudriavţev sunt şahişti de primă clasă.

ATLETISM

Tinerii se afirmă

● *La competiţia şcolarilor din Leningrad, Iuga Nikitina, Liuba Leontieva şi Nona Marsova, eleve ale maestrului de sport V. Alexeev, au stabilit trei noui recorduri unionale de junioare.*

Nikitina a reuşit 7",9 la 60 m. plat, iar Leontieva la aceiaş probă a realizat 7",8. Marasova a scos 1,19' pe 300 m. plat. Tinerele atlete şi-au închinat performanţele jubileului de 30 ani al Comsomolului.

Turneul de calificare din Harcov

La Harcov, în Ucraina, a început un campionat de foot-ball la care participă 6 echipe, campionatele celor 6 zone ale grupei II-a.

Această competiţie va desemna pe campionul grupei II-a, echipa care în viitorul campionat sovietic va juca în cadrul primei grupe.

Participă următoarele echipe: Lokomotiv (Harcov), Metalurg (Moscova), Dinamo (Kazan), Dzerjineţ (Celiabinsk), Dinamo (Erevan) şi Casa Ofiţerului (Taşkent).

Iată rezultatele înregistrate în primele 3 etape:

Lokomotiv — Dzerjineţ 3—1, Metalurg — Dinamo Erevan 1—0; Dinamo Kazan — Casa Ofiţerului Taşkent 1—1; Dzerjineţ — Metalurg 1—0; Dinamo Erevan — Casa Ofiţerului Taşkent 6—3; Metalurg — Lokomotiv 2—0; Dinamo Kazan — Dinamo Erevan 2—2; Lokomotiv — Casa Ofiţerului Taşkent 6—0;

In urma acestor rezultate clasamentul se prezintă astfel:

1. Metalurg	3	2	0	1	3:1	4
2. Lokomotiv	3	2	0	1	9:3	4
3. Dzerjineţ	3	2	0	1	3:3	4
4. Dinamo Erivan	3	1	1	1	8:6	3
5. Dinamo Kazan	3	0	2	1	3:4	2
6. C. O. Taşkent	3	0	1	2	4:13	1

FOOT-BALL
O şcoală de arbitri

O şcoală specială pentru ameliorarea calificării arbitrilor de foot-ball a fost înfiinţată la Leningrad de Comitetul guvernului pentru cultură fizică şi sport. Vor preda la această şcoală arbitrii cei mai de frunte, cuprinzând pe Elmar Saar şi Nikolai Latişev. Primul grup de 25 elevi a început studiile.

pe scurt

LA KIROV
Se construeşte o trambulină de 52 de metri

SPORTIVII SOVIETICI se pregătesc pentru sezonul de iarnă. Astfel la Kirov, Comitetul Central al Clubului SPARTAK a hotărît construirea unei trambuline de ski. Iubitorii de sport şi toţi locuitorii Kirovului au primit cu entuziasm hotărârea. Trambulina proectată va fi una din cele mai mari din ţară, fiind calculată pentru sărituri până la 65 metri.

Construirea trambulinei este întreprinsă de Cooperativa Industrială a oraşului precum şi de o serie de fabrici şi întreprinderi din oraş.

La această lucrare muncesc zilnic câte 200 de sportivi şi comsomoliştii, care şi-au luat sarcina să sape aproximativ 12.000 m. cubi de pământ. Se va monta o construcţie metalică de 40 tone. Înălţimea punctului de plecare este de 52 m. deasupra solului.

In timpul verii, trambulina va fi folosită pentru sărituri cu parașuta. Concomitent cu cei dela Spartak, Comitetul Regional de Educaţie Fizică construeşte o trambulină de antrenament de 35 m.

Constructorii şi-au luat angajamentul să termine ambele trambuline până la 15 Decembrie.

Kazan — Casa Ofiţerului Taşkent 1—1; Dzerjineţ — Metalurg 1—0; Dinamo Erevan — Casa Ofiţerului Taşkent 6—3; Metalurg — Lokomotiv 2—0; Dinamo Kazan — Dinamo Erevan 2—2; Lokomotiv — Casa Ofiţerului Taşkent 6—0;

In urma acestor rezultate clasamentul se prezintă astfel:

1. Metalurg	3	2	0	1	3:1	4
2. Lokomotiv	3	2	0	1	9:3	4
3. Dzerjineţ	3	2	0	1	3:3	4
4. Dinamo Erivan	3	1	1	1	8:6	3
5. Dinamo Kazan	3	0	2	1	3:4	2
6. C. O. Taşkent	3	0	1	2	4:13	1

FOOT-BALL
O şcoală de arbitri

O şcoală specială pentru ameliorarea calificării arbitrilor de foot-ball a fost înfiinţată la Leningrad de Comitetul guvernului pentru cultură fizică şi sport. Vor preda la această şcoală arbitrii cei mai de frunte, cuprinzând pe Elmar Saar şi Nikolai Latişev. Primul grup de 25 elevi a început studiile.

20 de Recorduri

Intins pe pat în cabana stadionului Dinamo din Harcov, Alexandru Pugacevski se odihnea înainte de alergări. Era în a 5-a zi a campionatelor URSS de atletism.

Pugacevski cunoştea perfect pe toţi participanţii la finala de 3000 m. steeple. El analizase de mult stilul fiecărula dintre ei, artificiile tactice ale adversarilor săi. E lucru cert, — acela care va eşi astăzi învingător, va stabili un nou record. Era normal — forma excelentă a concurenţilor era o chezăşie pentru aceasta.

Cum să-şi organizeze alergarea pentru a putea stabili un nou record? Pugacevski şi-a adus aminte că anul trecut când stabilise recordul de 9'10"0, el alergase primul kilometru în 2 min. 53 sec. 5, al doilea kilometru în 3 min. 09 sec. 5, şi ultimul în 3 min. 07 sec. Diferenţa de timp dintre cel mai „repede" şi cel mai „încet" kilometru era de 16 sec. Această diferenţă era foarte mare şi un asemenea grafic al alergării nu era deloc satisfăcător. E necesar un ritm egal în timpul alergării. Un grafic regulat al alergării — iată cheia succesului.

Alexandru îşi mângâie muşchii picioarelor. Se pare că astăzi are „picioare uşoare". Cărui atlet nu-i este cunoscută această expresie? Este acea stare când încetezi să simţi încordarea şi efortul picioarelor tale, când ele singure, fără greutate te poartă înainte pe pista de alergări.

Timpul trece încet. In momentul acesta ai nevoie de linişte, odihnă completă, destindere. Razele de soare se mişcă alene prin cameră şi urmărind jocul lor leneş, îţi aminteşti de multe...

...E departe satul natal Gubici. La vârsta de 15 ani Pugacevski l-a părăsit plecând să înveţe în uzina de reparat locomotive din Voronej. Tânăr komsomolist s'a apucat cu râvnă de învăţătură, văzându-se deja un viitor specialist în repararea uriaşelor locomotive, ce-i inspirau un deosebit respect. Curând după aceea s'a înscris la secţia de gimnastică. Împreună cu noii lui prieteni el frecventa regulat terenul de tennis şi cel de basket-ball şi în sfârşit s'a înscris la startul crossului „Sverniik".

Şi aduce bine aminte de acea zi de Mai a anului 1934, când intimidat, schimbându-se de pe un picior pe altul a aşteptat emoţionat pentru prima oară în viaţă, comanda starterului: „Marş"! şi a pornit în fugă respirând aerul proaspăt al vântului primăvăratic. De la primul până la ultimul metru nu s'a lăsat întrecut de nimeni şi prima victorie l-a umplut de bucurie şi entuziasm.

De atunci zilnic îl puteai întâlni pe tânărul strungar pe pista de alergări a stadionului, puteai să-l găseşti printre participanţii diferitelor concursuri de atletism. Şi pe drept cuvânt, nici unul din prietenii lui nu s'a mirat când în toamna următoare el a plecat la Moscova, să înveţe la şcoala superioară de antrenori.

Inmagazina cu sete învăţătura, se antrena cu pasiune şi îşi clădea cunoştinţele lui pe baza celor învăţate mai înainte. Trei ani s'au scurs din învăţătură şi antrenament, şi abia în anul 1938 el reuşeşte să stabilească primul său record unional, participând la alergarea pe distanţa de 1 km., distanţă pe care o parcurge în 2 min. 31 s. 4.

Şi din ziua primului său record timp de zece ani Pugacevski ameliorează fără încetare recordurile ţării la alergările pe distanţele de 800, 1000 sau mai bine zis dela 800—3.000 metri. In decursul acestor ani câştigă de multe ori titlul de campion al Uniunii Sovietice şi păstrează tricoul roşu de campion la 2 sau chiar la 3 probe.

„Câtă muncă, voinţă şi abnegaţie e închisă în aceste victorii! Un regim de fier, — un plan de lucru bine întocmit, cu antrenament pe pistă, sală de gimnastică sau pe aleele parcului — iată secretul succeselor acestui neobosit sportiv.

L'aţi văzut pe Pugacevski antrenându-se? Veniţi să-l vedeţi şi veţi învăţa multe lucruri folositoare. Veţi vedea pe acest om harnic antrenându-se minuţios, executând cele mai complexe metode de antrenament, începând cu cele mai simple exerciţii şi terminând cu gimnastica specială.

Alergarea într'un ritm rapid este schimbată cu alergare de 1, 5-2 km. apoi din nou o alergare scurtă, dar foarte repede şi la sfârşit, o alergare încetă care se transformă în mers.

Mii de starturi au fost luate de Pugacevski, pentru a putea obţine viteza necesară sprintului, zeci de mii de km. de cross le-a parcurs pentru a putea obţine rezistenţa.

Muncă, o muncă enormă face posibil recordul, crează acel stil uşor elegant în care aleargă şi câştigă Pugacevski.

Vedeţi deci cum aleargă Pugacevski?

Uşor — veţi răspunde — şi repede — vom adăuga noi. Viteza este scopul fiecărui sportiv—alergător şi viteza în alergare nu este posibilă fără o tehnică bună.

Tehnică lui Pugacevski e excelentă: nimic în plus în mişcări, o ţinută perfectă, umerii lăsaţi moale — toate acestea caracterizează ţinuta alergătorului fără de care nu e posibilă alergarea corectă şi economică.

ALEX PUGACEVSKI

Viaţa organizată, de sportiv, în care timpul e socotit pe secunde şi minute, ale lui Pugacevski — cea profesională, a influenţat toate ramurile de activitate şcolară şi politică.

Ziarele şi jurnalele, noutăţile literare, muzica, teatrul, pictura — ocupă un loc important în preocupările acestui recordman sovietic. Corectitudinea în sport şi în viaţă a lui Pugacevski sunt bine cunoscute.

Cultura vastă şi măestria sportivă l-au dat posibilitatea să se bucure de o mare autoritate şi popularitate, nu numai în rândurile sportivilor, ci şi în masele largi ale poporului sovietic. Campionul sovietic se bucură de încrederea poporului şi în anul 1939 a fost ales în Consiliul Deputaţilor muncitori. In 1947, Pugacevski a avut din nou cinstea de a fi ales în Consiliul Deputaţilor muncitori din Moscova. Lucrează în secţia culturală, dăruind majoritatea timpului său pentru a putea răsplăti cum trebue încrederea pe care poporul a avut-o în el, alegându-l.

De câţiva ani este un membru activ al Comitetului Tineretului anti-fascist. Angrenat în munci de răspundere, Pugacevski nu uită totuşi datoria sa de sportiv sovietic, aceea de a mări faima patriei sale, prin stabilire de noui recorduri.

— — — — — — — — —

....Şi iată că astăzi a venit ziua când trebuie să alerge în proba de 3000 m. steeple pentru care s'a pregătit în tot decursul sezonului.

Start! In faţă aleargă Prjevalski, vechiul rival al lui Pugacevski. Cât de mult se deosebesc aceşti doi alergători. Prjevalski depune eforturi vizibile în timpul săriturii peste gard, punând picioarele pe el. Pugacevski sare, nepierzând nici o fracţiune de secundă.

Săritura lesnicioasă peste groapa cu apă îi acordă o mare superioritate asupra adversarului său. Primul km. este străbătut în 3'01, al doilea 3'05"; timpul pe primii doi este cu 3' mai slab decât anul trecut, dar concurenţii alergă uşor ritmul şi accelerează. Tur după tur, Pugacevski îşi urmăreşte asemenea unei umbre, adversarul. Şi când până la sosire au mai rămas doar 150 m. Pugacevski se aruncă înainte. Intrece uşor pe Prjevalski şi se sprinţează în finish.

Sprintul pe ultima sută de metri îi aduce aplauzele miilor de spectatori. In tribună se opresc cronometrele susţinătorilor lui Pugacevski.

— Să ştii că e record precis!

...In sfârşit glasul puternic al speakerului anunţă: Alexandru Pugacevski a stabilit un nou record unional la proba de 3000 m. steeple. Timpul stabilit este de 9'06"1 — unul din cele mai bune rezultate din lume, din acest sezon!

Ultimul km., Pugacevski l-a parcurs în 3 min. Diferenţa de timp dintre km. doi şi km. trei era de numai 5 secunde; amândouă jumătăţile distanţei au fost parcurse în 4:33. Acesta grafic l-a ajutat să stabilească acest rezultat record.

Alex. Pugacevski s'a bucurat de un succes deosebit anul acesta în Campionatele unionale. In răstimpul unei săptămâni a câştigat trei medalii de aur, — răsplata campionilor.

Nevoit să-şi dozeze numai o singură alergare, cu economie puterile, el a reuşit să termine în timp record. Acest lucru nu l-a satisfăcut, căci simţea că se află într'o formă excelentă.

In decursul următoarelor zece zile, el mai stabileşte încă trei recorduri unionale.

La 15 Septembrie aleargă 1000 m. în 2:24, 6 întrecând cu 1,1 sec. recordul său din 1944. Şi alci graficul alergărilor l-a ajutat să stabilească recordul. Primii 200 m. Pugacevski îi parcurge în 27,5 (faţă de 26,6 din 1944)... următorii 28,5 (faţă de 27,8); 100 m. au fost parcurşi în 56,0 (54,4).

La 600 m. el a scurtat din diferenţa faţă de anul 1944 până la 1 sec. (1,26,0 şi 1:25,0); la 800 m. până la 0,3 sec. (1;56;0, şi 1;55,0); 200 m. l-a alergat în 30,0 (30,7. Acest ritm l-a dat posibilitatea să-şi păstreze forţele pentru finish energic — ultimii 200 m. l-a parcurs în 28,6 faţă de 30,0 din vechiul record. Diferenţa de timp dintre cea mai „rapidă" şi cea mai „înceată" alergare pe fracţiuni de 200 m. este de 2,5 sec. faţă de 4,1 sec. din anul 1944. Alergătorul a reuşit să îndeplinească cu precizie graficul stabilit.

A doua zi Pugacevski la startul în ştafeta de 4x800 m. şi parcurge schimbul care revenea în 1'51"5, unul din cele mai bune rezultate din Europa ale sezonului. Această performanţă ameliorează cu 0,9 sec. fostul său record din 1941.

Iar la 21 Sept., cu toate că pista era moale din cauza timpului ploios Alex. Pugacevski îşi doboară propriul record pe 1500 m., stabilind timpul de 3'53"0. E al douăzecilea record bătut de el în decurs de 10 ani!

Succesul pe care l-a dobândit n'a fost decât o binemeritată răsplată a muncii intense şi sistematice, o demonstraţie a felului judicios cum a ştiut să-şi dozeze forţele şi să se pregătească în vederea celei mai importante întreceri a sezonului.

Eforturile şi năzuinţele din timpul anului şi-au găsit răsplata în decursul celor două săptămâni. La ce visează acum Alex. Pugacevski? Il rugăm să ne ierte dacă dăm în vileag năzuinţele sale. Dar ultima sa alergare din Harcov ne-a demonstrat tuturora că aceasta nu este un vis, ci o realitate.

Noi sperăm că va putea bate recordul mondial al probei de 3000 m. steeple (8:59,1) Deţine pentru aceasta toate calităţile necesare unui bun alergător şi în plus caracteristicile unui adevărat sportiv sovietic: tubirea de muncă, perseverenţă, voinţă şi ambiţie.

Il dorim succes!

R. SIULCO şi B. LIVOV
maeştri emeriţi ai sportului

(După Sovietski Sport)